

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **S.**, so sídlom v B., proti žalovanej **Z.**, bývajúcej v B., zastúpenej M., bývajúcim v B., a JUDr. V., advokátom so sídlom v B., **o zaplataenie 11 945 Sk** s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 21 C 521/99, na dovolania žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 29. novembra 2005 sp. zn. 2 Co 152/2005 a proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 10. februára 2006 sp. zn. 2 Co 45/2006, takto

r o z h o d o l :

Dovolania **o d m i e t a .**

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave uznesením z 29. novembra 2005 sp. zn. 2 Co 152/2005 odmietol odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV z 28. októbra 2002 č.k. 21 C 521/99-118, lebo bolo podané po odvolacej lehote (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.), ktorá nezačala plynúť odo dňa osobného prevzatia rozsudku súdu prvého stupňa žalovanou (jej zákonným zástupcom), ale uplynutím tretieho dňa od jeho uloženia na pošte (§ 47 ods. 2 O.s.p.). Toto uznesenie odvolacieho súdu napadla žalovaná dovolaním.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 10. februára 2006 sp. zn. 2 Co 45/2006 potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava IV z 22. apríla 2003 č.k. 21 C 521/99-126, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 597 Sk. Aj toto uznesenie odvolacieho súdu napadla žalovaná dovolaním.

Dovolania za žalovanú vyhotovil a podal najskôr M. (viď jeho procesné úkony na čl. 166 spisu – „Dovolanie vo veci 2 Co 45/2006“ z 30. mája 2006 a na čl. 168 spisu – „Doplnenie dovolania“ z 13. septembra 2006). Obsahom týchto opravných prostriedkov je vyjadrenie

nespokojnosti s rozhodovaním súdov v tejto veci, ktoré označil za neprehľadné, nezrozumiteľné, neobjektívne, nespravodlivé a predovšetkým prehliadajúce najpodstatnejšiu skutočnosť, že žalovaná už nemá voči žalobcovi žiadny dlh.

Okresný súd Bratislava IV uznesením z 22. októbra 2007 č.k. 21 C 521/99-194 ustanovil žalovanej zástupcu pre dovolacie konanie v osobe advokáta JUDr. V.. Menovaný doplnil dovolania žalovanej v tom zmysle, že sa domáha zrušenia oboch napadnutých rozhodnutí a vrátenia veci na ďalšie konanie, lebo v konaní bola žalovanej odňatá možnosť pred súdom konať (odmietnutím odvolania bez splnenia podmienok pre aplikáciu § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.), čím došlo k procesnej vade v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Nie je tiež vylúčené, že konanie je v danom prípade zaťažené aj procesnou vadou v zmysle § 237 písm. c/ O.s.p., lebo maloletá žalovaná nemala procesnú spôsobilosť a nebola riadne zastúpená (aj matkou).

Žalobca sa k dovolaniam nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) pred tým, než by pristúpil k posúdeniu opodstatnenosti dovolaní žalovanej a než by sa napadnutými rozhodnutiami zaoberal z hľadiska dovolacích dôvodov v zmysle § 241 ods. 2 O.s.p., skúmal najskôr, či dovolania boli podané v zákonom určenej lehote.

Pri posudzovaní včasnosti podania dovolaní vychádzal predovšetkým z ustanovenia § 240 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni, rovnako vychádzal z ustanovenia § 240 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého zmeškanie uvedenej lehoty nemožno odpustiť; lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde. Vzal na zreteľ aj ustanovenie § 57 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého sa lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca; ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Z doručeníek založených v spise vyplýva, že uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 29. novembra 2005 sp. zn. 2 Co 152/2005 bolo účastníkom doručované poštou. Žalobca

(jeho zástupkyňa) prevzal zásielku osobne 22. decembra 2005 (viď č.l. 156 spisu). K. (matke žalovanej) bolo uvedené uznesenie doručované najskôr 22. decembra 2005 a z dôvodu neúspechu tohto pokusu o doručenie tiež 23. decembra 2005; keďže aj druhý pokus o doručenie bol neúspešný, došlo k uloženiu zásielky v ten istý deň na pošte. K. prevzala túto zásielku osobne na pošte 7. januára 2006. Aj v prípade M. (otca žalovanej) bolo toto uznesenie Krajského súdu v Bratislave doručované poštou do vlastných rúk (viď č.l. 157 spisu); keďže prvý pokus o doručenie bol neúspešný, uskutočnila 27. decembra 2005 ďalší pokus o doručenie zásielky a z dôvodu jeho neúspešnosti uložila zásielku v ten istý deň na pošte. Túto zásielku prevzal M. na pošte 13. januára 2006. I keby v prípade oboch rodičov žalovanej nenastalo doručenie tohto uznesenia odvolacieho súdu uplynutím trojdňovej úložnej lehoty na pošte (z dôvodu nesplnenia niektorej z podmienok uplatnenia fikcie doručenia v zmysle § 47 ods. 2 O.s.p.), ale až faktickým prevzatím doručovanej zásielky jej adresátmi osobne na pošte (t.j. matkou 7. januára 2006 a otcom 13. januára 2006), je zrejmé, že lehota jedného mesiaca na podanie dovolania uplynula najneskôr 13. februára 2006, so zreteľom na čo dovolanie žalovanej, ktoré podal M. osobne na Krajskom súde v Bratislave 31. mája 2006, bolo podané po uplynutí lehoty na podanie dovolania (§ 240 ods. 1 O.s.p.).

Rovnako uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 10. februára 2006 sp. zn. 2 Co 45/2006 bolo doručované poštou. Ako vyplýva z doručeníek, ktoré sú v spise založené na č.l. 161, v prípade K. sa prvý pokus o doručenie tohto uznesenia odvolacieho súdu uskutočnil 31. marca 2006 a druhý 3. apríla 2006; keďže aj druhý pokus o doručenie bol neúspešný, bola zásielka 3. apríla 2006 uložená na pošte (osobne ju prevzala adresátka na pošte 20. apríla 2006). V prípade M. bolo uvedené uznesenie doručované poštou najskôr 31. marca 2006, potom 3. apríla 2006; keďže aj druhý pokus o doručenie bol neúspešný, bola zásielka 3. apríla 2006 uložená na pošte (adresát ju osobne prevzal na pošte 18. apríla 2006). Aj v prípade tohto uznesenia možno preto konštatovať, že i keby u rodičov žalovanej nenastalo doručenie uvedeného uznesenia odvolacieho súdu uplynutím trojdňovej úložnej lehoty na pošte (z dôvodu nesplnenia niektorej z podmienok uplatnenia fikcie doručenia v zmysle § 47 ods. 2 O.s.p.), ale až faktickým prevzatím doručovanej zásielky jej adresátmi osobne na pošte (t.j. matkou 20. apríla 2006 a otcom 18. apríla 2006), je zrejmé, že lehota jedného mesiaca na podanie dovolania uplynula najneskôr 22. mája 2006, so zreteľom na čo dovolanie žalovanej, ktoré podal M. osobne na Krajskom súde v Bratislave 31. mája 2006, bolo podané po uplynutí lehoty na podanie dovolania (§ 240 ods. 1 O.s.p.).

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky obe dovolania žalovanej odmietol podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. So zreteľom na odmietnutie oneskorene podaných dovolaní žalovanej sa nemohol zaoberať otázkou, či inak by obstáli dovolacie dôvody uplatnené v dovolaniach (najmä dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p.).

V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd (procesne) úspešnému žalobcovi nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. apríla 2008

JUDr. Emil F r a n c i s c y , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: